

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΠΡΑΟΤΗΤΑΣ

Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου

Κάθε επιεικής και πράος εύκολα οδηγείται στη φιλανθρωπία και δεν θα ανεχόταν να παραμελήσει αυτούς που βρίσκονται σε μεγάλη ανάγκη, γιατί τη φτώχεια των άλλων τη θεωρεί σαν δική του δυστυχία. Ο φθόνος βέβαια είναι το πιο κακό από όλα τα πάθη· ο ενάρετος όμως και πράος δεν δέχεται μέσα στη ψυχή του το φοβερό αυτό πάθος, αλλά, όταν βλέπει τους αδελφούς του να προκόβουν, χαίρεται και ευχαριστεύεται μαζί τους, γιατί θεωρεί σαν δική του την αρετή των άλλων, γιατί νομίζει, ότι όσα αγαθά έχουν οι φίλοι του είναι κοινά και γι' αυτό χαίρεται μαζί τους στα ευχάριστα και λυπάται μαζί τους στα δυσάρεστα.

Αυτό κυρίως είναι το γνώρισμα του πράου, τις μεν αδικίες που γίνονται σ' αυτόν να τις παραβλέπει, τους αδικούμενους όμως να τους υπερασπίζεται, όπως ακριβώς έκαμε και ο Χριστός. Γιατί, όταν ανέβηκε στο Σταυρό έλεγε: «Πατέρα μου, συγχώρεσε τους, γιατί δεν ξέρουν τι κάνουν»... Αυτό προ πάντων είναι το γνώρισμα της πραότητας, το να καταλύει μεν κάθε κακία, να ελευθερώνει όσους είναι αιχμάλωτοι από αυτή, να εμποδίζει τους δαίμονες που καταστρώνουν δόλια σχέδια εναντίον μας, να απαλλάσσει δε από τα δεινά εκείνους που κυριεύτηκαν απ' αυτούς.